

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 września 1966 r.

w sprawie ubezpieczenia społecznego osób prowadzących zakłady gastronomiczne oraz stacje benzynowe na podstawie umowy zlecenia lub umowy agencyjnej.

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 29 marca 1965 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 13, poz. 90) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym, zwanym dalej „ubezpieczeniem”, obejmuje się osoby, zwane dalej „ubezpieczonymi”, które:

- 1) prowadzą zakłady gastronomiczne jednostek przemysłu gastronomicznego przedsiębiorstw państwowych, organizacji spółdzielczych i społecznych na podstawie umowy zlecenia lub umowy agencyjnej, zawartej na okres dłuższy niż 3 miesiące,
- 2) prowadzą na podstawie umowy agencyjnej stacje benzynowe Centrali Produktów Naftowych.

2. Ubezpieczeniem obejmuje się również osoby współpracujące z osobami, o których mowa w ust. 1. Za osobę współpracującą uważa się małżonka, najbliższego krewnego lub powinowatego ubezpieczonego (ust. 3), jak również osobę pozostającą z nim we wspólnym gospodarstwie domowym, jeżeli za pisemną zgodą zakładu pracy, który zawarł umowę z ubezpieczonym, stale pracuje przy wykonywaniu czynności określonych w ust. 1 w wymiarze co najmniej połowy czasu pracy, jaki obowiązuje pracowników gospodarki społecznej.

3. Najbliższym krewnym lub powinowatym (ust. 2) jest osoba w wieku powyżej 16 lat, wymieniona w art. 5 ust. 3 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98), zwanego dalej „dekretem”.

§ 2. 1. Ubezpieczenie nie obejmuje osób, o których mowa w § 1, jeżeli równocześnie są:

- 1) pracownikami w rozumieniu art. 4 dekretu, zatrudnionymi w wymiarze godzin równym lub wyższym od połowy obowiązującego w danym zawodzie wymiaru czasu pracy, lub podlegają zaopatrzeniu na podstawie przepisów, o których mowa w art. 6 tego dekretu,
- 2) rencistami z tytułu własnej pracy,
- 3) właścicielami lub współwłaścicielami przedsiębiorstwa,
- 4) właścicielami, posiadaczami lub użytkownikami gospodarstwa rolnego, którego wysokość przychodu szacunkowego, ustalona dla wymiaru podatku gruntowego, powoduje zawieszenie w całości prawa do renty według przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

2. Osoby uprawnione do renty inwalidzkiej na podstawie przepisów o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin mogą być objęte ubezpieczeniem, jeżeli w okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia lub zawarcia umowy agencyjnej albo umowy zlecenia wystąpią o objęcie ich obowiązkiem ubezpieczenia.

§ 3. Ubezpieczenie obejmuje:

- 1) świadczenia lecznicze,
- 2) rentę starczą,
- 3) rentę inwalidzką,
- 4) rentę rodzinną,
- 5) dodatki do rent,
- 6) zasiłek pogrzebowy,
- 7) świadczenia w naturze dla rencistów.

§ 4. 1. Prawo do bezpłatnych świadczeń leczniczych zakładów społecznych służby zdrowia oraz do zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne przysługuje osobom objętym ubezpieczeniem (§ 1) i członkom ich rodzin w zakresie przewidzianym dla pracowników i członków ich rodzin. Za leki i środki opatrunkowe wydawane przez apteki otwarte i punkty apteczne oraz za środki pomocnicze zainteresowani ponoszą pełne opłaty.

2. Prawo do świadczeń leczniczych powstaje z dniem powstania obowiązku ubezpieczenia (§ 6) i przysługuje przez okres ubezpieczenia (§ 7), jak również przez okres niezdolności do pracy z powodu choroby, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy.

3. Przepisy art. 12 i 15 ustawy z dnia 29 marca 1965 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 13, poz. 90), zwanej dalej „ustawą”, stosuje się odpowiednio.

§ 5. 1. Prawo do renty starczej, inwalidzkiej i rodzinnej, do dodatków do rent, zasiłku pogrzebowego oraz świadczeń w naturze przysługuje na zasadach określonych w art. 16—30, 31 ust. 1, 32, 44 i 45 ustawy.

2. Renty przyznane na podstawie rozporządzenia podlegają zawieszaniu na zasadach określonych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, z uwzględnieniem przepisu ust. 3.

3. Osobom uprawnionym do rent starczych i inwalidzkich na podstawie niniejszego rozporządzenia, jak również innych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym, które z tytułu prowadzenia na podstawie umowy zlecenia lub umowy agencyjnej zakładów gastronomicznych albo stacji benzynowych osiągają miesięcznie dochody 750 zł lub wyższe, wypłaca się renty wraz z przysługującymi dodatkami w polowie.

§ 6. Obowiązek ubezpieczenia powstaje z dniem, w którym rozpoczęto wykonywanie czynności określonych w § 1, a ustaje z dniem, w którym wygasła lub została rozwiązana umowa zlecenia lub umowa agencyjna.

§ 7. Za okres ubezpieczenia uważa się okres, w którym ubezpieczony lub osoba z nim współpracująca objęci byli obowiązkiem ubezpieczenia.

§ 8. Do okresów ubezpieczenia wymaganych do uzyskania renty zalicza się okresy:

- 1) wykonywania czynności określonych w § 1 przed dniem wejścia w życie rozporządzenia,
- 2) przerw w wykonywaniu pracy po wejściu w życie rozporządzenia spowodowanych niezdolnością do pracy, nie więcej jednak niż 3 miesiące w roku kalendarzowym,
- 3) zatrudnienia w rozumieniu art. 7 dekretu oraz okresy wymienione w art. 8 tegoż dekretu.

§ 9. 1. Koszty ubezpieczenia pokrywa się z funduszu tworzonego ze składek opłacanych przez ubezpieczonych za siebie i osoby współpracujące.

2. Składki ubezpieczeniowe przekazuje zakład pracy, na którego rzecz pracuje ubezpieczony lub osoba z nim współpracująca, za każdy miesiąc kalendarzowy, w którym objęci byli oni obowiązkiem ubezpieczenia.

3. W sprawach poboru składek na ubezpieczenie stosuje się przepisy dotyczące poboru składek na ubezpieczenie społeczne za pracowników zatrudnionych w zakładach pracy gospodarki uspołecznionej.

§ 10. Podstawę wymiaru rent oraz wysokość składek na ubezpieczenie społeczne określa Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac, po zasięgnięciu opinii Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w porozumieniu z:

- Ministrem Handlu Wewnętrznego, jeżeli chodzi o osoby prowadzące zakłady gastronomiczne,
- Ministrem Przemysłu Chemicznego, jeżeli chodzi o osoby, prowadzące stacje benzynowe.

§ 11. 1. Ubezpieczenie wykonuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a w zakresie świadczeń leczniczych Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej.

2. Stwierdzenie okresów ubezpieczenia oraz wysokości zarobków dla celów ubezpieczeń społecznych następuje na

podstawie zaświadczenia jednostki gospodarki uspołecznionej, na której rzecz ubezpieczony pracuje.

§ 12. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ustala szczegółowy tryb wykonywania ubezpieczenia, wzory zgłoszeń do ubezpieczenia, wzory legitymacji ubezpieczeniowych, tryb wydawania tych legitymacji oraz sposób dokonywania w nich wpisów.

§ 13. Okresy ubezpieczenia określone w § 7 zalicza się do okresów zatrudnienia wymaganych do uzyskania renty w myśl przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

238

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 września 1966 r.

w sprawie poboru zryczałtowanego podatku od wynagrodzeń od przychodów osób zatrudnionych w uspołecznionych zakładach świadczących usługi w zakresie noclegów i żywienia oraz wypożyczalniach sprzętu turystycznego i sportowego, prowadzonych na zasadzie rozliczenia zryczałtowanego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 2 lit. a) i art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) oraz art. 11 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osoby, które według zasad rozliczania zryczałtowanego, ustalonych przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki, prowadzą uspołecznione zakłady świadczące usługi w zakresie noclegów i żywienia (pensjonaty, domy wycieczkowe, schroniska, motele, obozowiska turystyczne) oraz wypożyczalnie sprzętu turystycznego i sportowego, zwane dalej „zakładami” oraz członkowie rodzin tych osób (z wyjątkiem małżonka) i pracownicy zatrudnieni w tych zakładach opłacają od przychodów osiąganych z tego tytułu, zryczałtowany podatek od wynagrodzeń.

§ 2. 1. Zryczałtowany podatek, określony w § 1, pobiera się bez względu na wysokość osiąganych przychodów w następującej wysokości:

1) od przychodów osoby prowadzącej:

— pensjonat	— 200 zł miesięcznie
— motel	— 200 zł miesięcznie
— dom wycieczkowy	— 160 zł miesięcznie
— schronisko	— 100 zł miesięcznie
— obozowisko turystyczne	I kat. 200 zł miesięcznie
	II kat. 90 zł miesięcznie
	III kat. 50 zł miesięcznie
— wypożyczalnię sprzętu turystycznego i sportowego	— 90 zł miesięcznie,

2) od przychodów osiąganych przez każdego członka rodziny (z wyjątkiem małżonka) i przez każdego pracownika — 30 zł miesięcznie.

2. Od przychodów osiąganych przez osoby określone w ust. 1 pkt 2, a zatrudnione dorywczo, zryczałtowany podatek pobiera się według stawek określonych w tym przepisie w stosunku odpowiadającym okresom zatrudnienia w danym miesiącu, licząc za każdy dzień pracy 1/30 stawki.

3. W razie prowadzenia równocześnie więcej niż jednego rodzaju działalności określonej w ust. 1 (np. dom wycieczkowy i wypożyczalnię sprzętu) zryczałtowany podatek pobiera się odrębnie od przychodów z każdego rodzaju działalności.

§ 3. 1. Zryczałtowany podatek od wynagrodzeń pobiera jako płatnik ta jednostka gospodarki uspołecznionej, wobec której osoba prowadząca zakład obowiązana jest rozliczać się na podstawie zawartej umowy zlecenia.

2. Sumę pobieranego za każdy miesiąc kalendarzowy podatku należy przekazywać w terminie do dnia 10 następnego miesiąca na konto właściwego organu finansowego, składając równocześnie wykaz potrąceń obejmujący wszystkie osoby zatrudnione w danym zakładzie oraz wysokość pobranego od każdej z tych osób podatku.

3. Jeżeli osoba prowadząca zakład osiąga równocześnie przychody podlegające opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem od wynagrodzeń według przepisów niniejszego rozporządzenia (§ 2 ust. 1 pkt 1) oraz przychody określone w formie prowizyjnej, przychody podlegające opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem od wynagrodzeń traktuje się jako wypłacane przez pierwszego płatnika, a przychody prowizyjne jako wypłacane przez drugiego lub trzeciego płatnika.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Kole*